

!!!!!! Onder embargo tot 00:01 GMT 15 juni 2017

1 op 5 kinderen in rijke landen leven in relatieve inkomensarmoede, 1 op 8 wordt geconfronteerd met voedselonzekerheid

Rijke landen staan voor de uitdaging om de wereldwijde verplichtingen tegenover kinderen na te komen.

1 op 5 kinderen in geïndustrialiseerde landen leeft in relatieve inkomensarmoede en 1 op de 8 kinderen wordt geconfronteerd met voedselonzekerheid. Dat blijkt uit het UNICEF rapport *Bouwen aan de toekomst: Kinderen en de Duurzame Ontwikkelingsdoelstellingen in rijke landen*.

Het zogeheten Report Card 14- rapport van het UNICEF onderzoeksinstituut Innocenti is het eerste rapport dat 41 geïndustrialiseerde landen* rangschikt op het welzijn van kinderen in het kader van de Duurzame Ontwikkelingsdoelstellingen (SDG's). Het klasseert landen op basis van gemaakte vorderingen én beschrijft de uitdagingen waarmee de landen geconfronteerd worden bij het nakomen van hun universele verplichting tegenover kinderen.

“De Report Card 14 is een wake-up call en dat toont dat de vooruitgang die geboekt wordt in rijke landen niet alle kinderen ten goede komt” zegt Sarah Cook, Directeur van Innocenti UNICEF. *“Hogere inkomens leiden niet automatisch tot betere resultaten voor alle kinderen en kunnen de ongelijkheidskloof groter maken. Regeringen moeten actie ondernemen om ervoor te zorgen dat de kloof kleiner wordt en dat er voortuitgang wordt geboekt voor alle kinderen.”*

De resultaten op enkele geselecteerde duurzame doelstellingen voor kinderen en jongeren in rijke landen:

Beëindig armoede: 1 op 5 kinderen in geïndustrialiseerde landen leeft in relatieve inkomensarmoede. Wel is er een grote variatie, van 1 op 10 kinderen in Denemarken, IJsland en Noorwegen tot 1 op 3 kinderen in Israël en Roemenië. In Brussel is de situatie exact dezelfde, 1 op 3 kinderen leven er in relatieve inkomensarmoede, hoewel het nationale gemiddelde in België gelijk is aan 18,8% kinderen die leven relatieve inkomensarmoede en 21% kinderen leven in multidimensionale armoede. De relatieve inkomenskloof zou 44% groter geweest zijn zonder de sociale zekerheidsuitkeringen in ons land. Dit plaatst België op de 14de plaats onder deze doelstelling.

Verzeker een goede gezondheid: Het neonatale sterftcijfer is in de meeste landen dramatisch gedaald; het aantal jongeren die zelfmoord plegen is gedaald en ook dronkenschap bij adolescenten is verminderd. Toch rapporteren 1 op 4 jongeren (11-15 jaar) dat ze één of meerdere keren per week last hebben van psychische stoornissen; in België is dat het geval voor 21,1 % van de jongeren tussen 11 en 15 jaar. Het aantal zelfmoorden bij jongeren in België is in vergelijking met de andere landen is relatief hoog; 6,9 per 100,000. België staat op de 24ste plaats onder deze doelstelling.

Gelijke toegang tot kwalitatief onderwijs: Zelfs in de best presterende landen, inclusief Japan en Finland, behaalt één vijfde van de 15 jarigen niet het basisoniveau in rekenen, lezen en wetenschappen. België behaalt hier een goede score; 72.6% van de 15 jarigen behaalt het basisoniveau in de 3 domeinen. België komt hierdoor op de 6de plaats. Desondanks haalt België nog steeds erg lage resultaten op onderwijsongelijkheid, deze worden echter niet in dit rapport in kaart gebracht.

Economische groei en volledige tewerkstelling : In België heeft 5,4% van de 15-19 jarigen geen baan, opleiding of training. En 12,9% van de kinderen onder de 18 jaar leeft in een werkloos gezin. België komt hier op de 28ste plaats.

Bereik gendergelijkheid : In België, zijn de stereotypen en vooroordelen over gender nog steeds aanwezig. Gemiddeld geloven 14% van de volwassenen dat jongens de voorkeur verdienen om universitair onderwijs te volgen, en dit geloof is sterker onder mannen. In België stelt 8.4% vrouwen tussen de 18 en de 29 jaardat ze te maken kregen met seksueel geweld voor de leeftijd van 15 jaar.

Duurzame steden en gemeenschappen: België heeft een erg hoge concentratie van fijn stof: 18,1 microgram per kubieke meter in de stedelijke gebieden (10 microgram per kubieke meter is de internationale norm). Hier eindigt België als voorlaatste ; op de 36ste plaats. Als we kijken naar de voorspellingen van de Verenigde Naties^[1] zal in 2050, praktisch 100% van de Belgische bevolking in steden leven. Er moet op dit vlak dringend actie ondernomen worden.

De ranglijst geeft enkele hoopvolle resultaten weer. In de meerderheid van de landen is er een daling van de neonatale sterftcijfers, een daling van het percentage zelfdoding bij jongeren en alsook een daling van het aantal tienerzwangerschappen. Toch kampen de hoge inkomenslanden met heel wat uitdagingen om hun verplichtingen tegenover kinderen na te komen.

De inkomensongelijkheid blijft toenemen. In 2 op de 3 landen, zijn de armste gezinnen met kinderen nog armer geworden. De mentale gezondheid van adolescenten gaat achteruit en we zien ook een significante stijging van het aantal obese kinderen. Geen enkel land van de ranglijst doet het goed op alle fronten.

Hoewel landen een gelijkmatige vooruitgang hebben gemaakt op een aantal indicatoren, zijn er nog steeds nog steeds grote verschillen. Landen verschillen het meest in de mate van kinderarmoede en voedselarmoede maar er zit ook een grote variatie op het aantal zelfdodingen en de mate van langdurig pesten. Een hoog nationaal inkomen kan lang niet deze verschillen verklaren. De ranglijst toont aan dat het welzijn van kinderen in grote mate gevormd wordt door beleidskeuzes, eerder dan de economische situatie.

En België ?

België staat op de 26ste plaats in de ranglijst en behaalt daarmee een zwakke score. Over het algemeen is de vooruitgang in het wegwerken van de verschillen in kinderwelzijn beperkt. Dit rapport toont aan dat ongelijkheden blijven toenemen en dat vooral de meest kwetsbare en achtergestelde kinderen aan hun lot worden overgelaten. Dit is zeker het geval voor het onderwijs in België, onderwijs kwetst en sluit kinderen uit vanaf een zeer jonge leeftijd en vergroot de ongelijkheden in de plaats van deze te verminderen. « *De sociaaleconomische achtergrond van kinderen is veel te bepalend. Het aantal jongeren die de school verlaten*

^[1] Department of Economic and Social Affairs, Population Division « World Urbanization Prospects, the 2014 revision », United Nations sur <http://esa.un.org/unpd/wup/Country-Profiles/>

zonder opleiding, noch werk is verontrustend en onaandvaarbaar voor een rijk land dat de financiële middelen én de kennis heeft om deze situatie te keren” – zegt Olivier Marquet, Algemeen Directeur van UNICEF België. “We eisen van de beleidsmakers om hun verantwoordelijkheid op te nemen ten opzichte van ALLE kinderen”.

UNICEF doet aanbevelingen naar de politiek om het tij te keren.

- Geef kinderen een centrale rol in het beleid voor duurzame en billijke vooruitgang.
- Laat geen enkel kind achter.
- Zorg voor een betere verzameling van onderling vergelijkbare gegevens.
- Gebruik de Report Card 14 ranglijst bij het uitwerken van nationale beleidsmaatregelen.
- Respecteer het universele duurzame ontwikkelingsakkoord.

Nota voor Editors

Bouwen aan de toekomst is het 14de rapport uit de Report Card-reeks van het UNICEF onderzoeksinstituut - Innocenti. Dit rapport focust op 10 Duurzame Ontwikkelingsdoelstellingen die relevant zijn op het vlak van het welzijn van kinderen. Het rapport gebruikt vergelijkbare data – en informatie bronnen op basis waarvan het welzijn van kinderen in ontwikkelde landen kan vergeleken worden. De ranglijst bestaat uit 41 landen uit de Europese landen en de leden van de OESE, de Organisatie voor Economische samenwerking en ontwikkeling.

Een [PDF versie](#) van het rapport is beschikbaar op aanvraag.

Over de Report Cards:

De report-card reeks vormt een van de belangrijkste instrumenten waarmee UNICEF betrouwbare data en informatie verzamelt op basis waarvan het beleid rond kinderen in de ontwikkelde landen kan verbeterd worden. Ze geeft weer hoe het gesteld is met het welzijn van kinderen in deze landen en geeft een duidelijk beeld van ongelijkheid waar kwetsbare kinderen in onze samenleving mee worden geconfronteerd. Met concrete cijfers en voorbeelden wordt aangetoond waar het fout loopt. De vergelijking met andere landen toont bovendien aan dat het welzijn van kinderen in ieder land niet een onvermijdelijke uitkomst is van de individuele omstandigheden of van het niveau van economische ontwikkeling, maar dat het mee wordt gevormd door beleidskeuzes.

Perscontact: Philippe Henon, woordvoerder UNICEF België 02/230.59.70-0477/555.023 - phenon@unicef.be

